

Hampl: Chtějí vládcové EU opravdu zničit evropskou ekonomiku?

- CZ24 News | 13. ledna 2020

EVROPA: I když nikdo nepochyboval, že ekologičtí aktivisté jsou nebezpeční fanatici, přesto byla ještě před dvěma lety současná vlna klimatického běsnění nemyslitelná.

Zákaz automobilů a přechod na elektromobily. Zákaz všech fungujících typů výroby elektřiny. Zákaz jedení masa, omezování domácích mazlíčků, komplikace stavby domů a tisíce dalších zákazů hrozí návratem životní úrovně kamsi před průmyslovou revoluci, kdy se lidé s problémy dožívali čtyřicítky, a většina dětí se nedožila dospělosti, píše Petr Hampl.

Logicky se nabízí námitky, že to přece nemůže být míněno vážně. Že to jsou jen proklamace, které nikdy nebudou naplněny. Proto s námi příliš nehnulo, když závazek zničit hospodářství vlastní země podepsal i český premiér.

Bude ten šílený plán opravdu naplňován? Ano nebo ne?

Existují dvě odpovědi. Vychází ze dvou možných příčin současného běsnění.

První možnost. Někteří věří, že je to součástí plánu nějaké skryté skupiny mocných. Je-li tomu tak, potom ty děsivé plány nejspíš realizovány nebudou. Mocní se spokojí s tím, že postraší obyvatelstvo, zvýší daně, získají pro sebe další výhody, zničí další část občanských svobod, a tím to skončí. Elektrárny nakonec odstaveny nebudou, boháči budou nadále jíst bifteky, a budou se nadále prohánět ve svých luxusních automobilech.

Druhá možnost. Pár lidí skutečně pomohlo rozběhnout proces destrukce společnosti – nejspíš proto, že mysleli pouze na krátkodobý výdělek a nevěděli, jakého džina vypouštějí z lahve. Nebo to věděli, a byli příliš sobečtí. Nebo měli jinou motivaci. V každém případě jsme ale v bodě, kdy se vývoj vymknul jakékoliv kontrole. Kohokoliv.

V takovém případě nejen, že zatím schválený program bude realizován, ale bude ještě ztřeštěn. Tomu zatím nasvědčuje dění posledních dnů. Demonstrace totiž pokračují – aktivisté tlačí na ještě iracionálnější politiku, ještě více zákazů, ještě rychlejší destrukci.

Mechanismus destrukce vypadá takto.

- Tisíce aktivistů v konkurenčních skupinách soutěží, kdo bude radikálnější než ostatní. Zároveň se navzájem hlídají – každý může být obviněn z nedostatečného nasazení a zlikvidován. Zlikvidovat kolegu znamená získat jeho rozpočet, a o nic jiného nejde.
- Na aktivisty reaguje tisk. Novináři již dávno odvykli samostatnému přemýšlení. I oni žijí ve strachu, že by mohli být obviněni z klimatické lhostejnosti (to je něco jako rasismus nebo xenofobie). Často jsou sami bývalými aktivisty. Napišou všechno, co po nich aktivisté chtějí.
- Dnešní politici, s mnohaletou praxí ve stranických aparátech, jsou nejzbabělejší vrstvou obyvatelstva. Možnost negativního článku je vyděsí k smrti. Nikdy neměli vlastní názor, nikdy se nepostavili na odpor, a neudělají to ani tentokrát.
- Korporátní kapitáni to běsnění dlouho podporovali. Jednak proto, že s aktivisty, novináři a politiky fakticky tvoří jednu sociální vrstvu (je velmi častým jevem, že manželka pracuje jako manažerka korporace, manžela na ministerstvu či třeba ústavním soudu a dcera je aktivní v politické neziskovce). Ale také proto, že jim to umožňovalo likvidovat menší firmy, získávat státní zakázky a upravovat ekonomické prostředí podle vlastní potřeby. Jenže teď už to zašlo příliš daleko – radikální klimatické programy ohrožují i je. Zbabělí intrikáni ve vedení korporací se ale neodvážejí postavit tlaku neziskovek, žijí dokonce ve strachu z nově zřízených

inkvizičních útvarů společenské odpovědnosti a udržitelného rozvoje.

- Vysocí vedoucí církví, univerzitní učitelé, umělci s přístupem do velkých médií a galerií – ti všichni do toho perfektně zapadají. Vidíme kruh sebezničení – podobný mechanismu, který již není možné se vypnout a který samočinně zvyšuje teplotu až do výbuchu.

Je to stejný mechanismus jako ten, který udržuje neustálý proud migrace do Evropy.

Petr Hampl, nezávislý sociolog